

Sygn. akt II K 596/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Mariola Borowiecka

Protokolant: Edyta Barańska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jędrzejowie R. G.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 12.03.2018, 24.04.2018, 30.05.2018, 04.07.2018, 29.10.2018, 16.01.2019, 23.09.2019, 15.01.2020, 07.02.2020

sprawy M. N.

syna K. i K. z d. M.

urodzonego (...) w M.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 22 czerwca 2017r w M. gm. S. woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości - 3,00 promile alkoholu etylowego we krwi i prowadząc w ruchu lądowym nie spełniający norm dopuszczenia do ruchu drogowego z niesprawnym układem hamulca tylnego oraz całkowicie zużytym bieżnikiem opony tylnego koła motorower m-ki Y. (...) o nr rej (...) (...), nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych oraz własnych umiejętności kierowania, w wyniku czego na łuku drogi utracił kontrolę nad torem jazdy kierowanego przez siebie motoroweru, zjechał na lewą stronę jezdni i uderzył w barierkę mostu, w wyniku czego pasażerka motoroweru S. C. doznała obrażeń ciała w postaci urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnej, stłuczenia płuca lewego, złamania żeber VII-IX po stronie lewej i żebra XII po stronie prawej oraz złamania obu kości przedramienia lewego, które to obrażenia spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk w zw z art. 178 § 1 kk

II. w dniu 22 czerwca 2017r w M. gm. S. woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości - 3,00 promile alkoholu etylowego we krwi prowadził w ruchu lądowym motorower m-ki Y. (...) o nr rej (...) (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sadu Rejonowego w D. G. z dnia 15 maja 2017r sygn. akt VII K 58/17, którego to czynu dopuścił się w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem za przestępstwo

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

III. w dniu 22 czerwca 2017r w miejscowości T. gm. C. woj. (...) zabrał w celu krótkotrwałego użycia pojazd mechaniczny w postaci motocykla m-ki (...) 100 o nr rej (...) (...) wartości 900 zł należący do A. M.

tj. o czyn z art. 289 § 1 kk

orzeka, co następuje:

1. w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu **M. N.** w pkt I i II części wstępnej wyroku uznaje go za winnego tego, że w dniu 22 czerwca 2017r w M. gm. S. woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (na poziomie nie niższym niż 0,8 promila alkoholu etylowego we krwi) i prowadząc w ruchu lądowym motorower m-ki Y. (...) o nr rej (...) (...), nie spełniający norm dopuszczenia do ruchu drogowego z niesprawnym układem hamulca tylnego oraz całkowicie zużytym bieżnikiem opony tylnego koła, nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych oraz własnych umiejętności kierowania, w wyniku czego na łuku drogi utracił kontrolę nad torem jazdy kierowanego przez siebie motoroweru, zjechał na lewą stronę jezdni i uderzył w barierkę mostu, w wyniku czego pasażerka motoroweru S. C. doznała obrażeń ciała w postaci urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnej, stłuczenia płuca lewego, złamania żeber VII-IX po stronie lewej i żebra XII po stronie prawej oraz złamania obu kości przedramienia lewego, które to obrażenia spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sadu Rejonowego w D. G. z dnia 15 maja 2017r sygn. akt VII K 58/17 i w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na mocy powołanego wyroku, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 177 § 2 kk w zw z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 4 kk w zw z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 177 § 2 kk w zw z art. 178 § 1 kk i w zw z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
2. uznaje oskarżonego M. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. III części wstępnej wyroku czynu stanowiącego występki z art. 289 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
3. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 85a kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych w pkt 1) i 2) kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeka wobec oskarżonego M. N. karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności ,
4. na podstawie art. 42 § 3 kk w związku ze skazaniem za czyn z pkt. I orzeka wobec oskarżonego M. N. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio,
5. na podstawie art. 43a § 2 kk w związku ze skazaniem za czyn z pkt. I orzeka od oskarżonego M. N. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięciu tysięcy) złotych,
6. na podstawie art. 46 § 2 kk w związku ze skazaniem za czyn z pkt. I orzeka od oskarżonego M. N. na rzecz oskarżycielki posiłkowej S. C. nawiązkę w kwocie 15 000 (piętnastu tysięcy) złotych,
7. na podstawie art. 627 kpk w zw z § 11 ust.1 pkt 2, ust. 2 pkt 3, § 17 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego M. N. na rzecz oskarżycielki posiłkowej S. C. kwotę 3552,04 zł (trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt dwa zł cztery gr) tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego,
8. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 596/17

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>		
<p>1.1. USTALENIE FAKTÓW</p>		
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>
<p>1.1.1.</p>	<p>M. N.</p>	<p>I. w dniu 22 czerwca 2017r w M. gm. S. woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (na poziomie nie niższym niż 0,8 promila alkoholu etylowego we krwi) i prowadząc w ruchu lądowym motorower m-ki Y. (...) o nr rej (...) (...) nie spełniający norm dopuszczenia do ruchu drogowego z niesprawnym układem hamulca tylnego oraz całkowicie zużytym bieżnikiem opony tylnego koła, nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych oraz własnych umiejętności kierowania, w wyniku czego na łuku drogi utracił kontrolę nad torem jazdy kierowanego przez siebie motoroweru, zjechał na lewą</p>

		<p>stronę jezdni i uderzył w barierkę mostu, w wyniku czego pasażerka motoroweru S. C. doznała obrażeń ciała w postaci urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnej, stłuczenia płuca lewego, złamania żeber VII-IX po stronie lewej i żebra XII po stronie prawej oraz złamania obu kości przedramienia lewego, które to obrażenia spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sadu Rejonowego w D. G. z dnia 15 maja 2017r sygn. akt VII K 58/17 i w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na mocy powołanego wyroku,</p> <p>II. tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 kk w zw z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 4 kk w zw z art. 11 § 2 kk</p>
<p>III. w dniu 22 czerwca 2017r w miejscowości T. gm. C. woj. (...) zabrał w celu krótkotrwałego użycia pojazd mechaniczny w postaci motocykla m-ki (...) 100 o nr rej (...) (...)wartości 900 zł należący do A. M., tj. o przestępstwo z art. 289 § 1 kk</p>		
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>
<p>1. M. N. w dniu 22 czerwca 2017r w M. gm. S. woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (na poziomie nie niższym niż 0,8 promila alkoholu etylowego we krwi) i prowadząc w ruchu lądowym</p>	<p>Zeznania S. C.</p>	<p>k. 74v, 169-170</p>

motorower m-ki Y. (...) o nr rej (...) (...) nie spełniający norm dopuszczenia do ruchu drogowego z niesprawnym układem hamulca tylnego oraz całkowicie zużytym bieżnikiem opony tylnego koła, nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych oraz własnych umiejętności kierowania, w wyniku czego na łuku drogi utracił kontrolę nad torem jazdy kierowanego przez siebie motoroweru, zjechał na lewą stronę jezdni i uderzył w barierkę mostu		
Zeznania I. G.	k. 4v-5, 176-177	
Zeznania Ł. N.	k. 8v-9, 177-178	
Zeznania A. C.	k. 24v, 180-181	
Zeznania J. C.	k. 27v, 181	
Zeznania A. B.	k. 280-281	
Zeznania P. G.	k. 302-303	
Opinia toksykologiczno- sądowa pisemna i uzupełniająca ustna	k. 309-313, 335-359	
Protokół oględzin pojazdu	k. 10-11	
Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	k. 13-14	
Dokumentacja fotograficzna	k. 36-37	
Szkic sytuacyjny miejsca wypadku drogowego	k. 38	
Pismo ze Szpitala (...) w K.	k. 63	

Opinia nr (...) z przeprowadzonych badań wypadków drogowych biegłego R. C.	k. 66-68v	
Dokumentacja medyczna oskarżonego	k.80	
Opinia biegłego z zakresu eksploatacji pojazdów samochodowych i ruchu drogowego T. S.	k. 92-97	
Protokół oględzin miejsca wraz z materiałem podglądowym	k. 144-154	
2. Pasażerka motoroweru S. C. w wyniku wypadku doznała obrażeń ciała w postaci urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnej, stłuczenia płuca lewego, złamania żeber VII-IX po stronie lewej i żebra XII po stronie prawej oraz złamania obu kości przedramienia lewego, które to obrażenia spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu.	Zeznania S. C.	k. 74v, 169-170
Zeznania A. C.	k. 24v, 180-181	
Zeznania J. C.	k. 27v, 181	
Dokumentacja medyczna pokrzywdzonej	k. 41, 81, 191-212	
Opinia sądowo-lekarska pisemna oraz opinia uzupełniająca (pisemna i ustna) biegłego L. K.	k. 54,280	
3. M. N. czynu przypisanego w pkt I wyroku dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sadu	Karta karna	k. 337-338v

Rejonowego w D. G. z dnia 15 maja 2017r sygn. akt VII K 58/17 i w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych		
Odpisy wyroków	k. 44, 46,48	
4. M. N. w dniu 22 czerwca 2017r. w miejscowości T. gm. C. zabrał w celu krótkotrwałego użycia pojazd mechaniczny w postaci motocykla m-ki (...) 100 o nr rej (...) (...) o wartości 900 zł należący do A. M..	Zeznania A. M.	k. 6-6v akt II K 633/17, k. 168-169 akt II K 596/17
Umowa sprzedaży motocykla wraz z kserokopią dokumentów	k. 7 -10 akt II K 633/17	
5. M. N. ma 30 lat, posiada wykształcenie zawodowe (mechanik samochodowy). Jest kawalerem, ma na utrzymaniu dziecko, na które jest zobowiązany do łożenia alimentów. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany m.in. za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. W czasie postępowania sądowego w niniejszej sprawie przebywał w zakładzie karnym, gdzie odbywał karę z innej sprawy. M. N. jest uzależniony od alkoholu. W czasie popełnienia czynu miał zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.	Karta karna	k. 337-338v
Opinia sądowo-psychiatryczna	k. 216-217	
1.2.Fakty uznane za nieudowodnione		

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.2.1.	M. N.	<p>I. w dniu 22 czerwca 2017r w M. gm. S. woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (na poziomie nie niższym niż 0,8 promila alkoholu etylowego we krwi) i prowadząc w ruchu lądowym motorower m-ki Y. (...) o nr rej (...) (...), nie spełniający norm dopuszczenia do ruchu drogowego z niesprawnym układem hamulca tylnego oraz całkowicie zużytym bieżnikiem opony tylnego koła, nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych oraz własnych umiejętności kierowania, w wyniku czego na łuku drogi utracił kontrolę nad torem jazdy kierowanego przez siebie motoroweru, zjechał na lewą stronę jezdni i uderzył w barierkę mostu, w wyniku czego pasażerka motoroweru S. C. doznała obrażeń ciała w postaci urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnej, stłuczenia płuca lewego, złamania żeber VII-IX po stronie lewej i żebra XII po stronie prawej oraz złamania obu kości przedramienia lewego, które to obrażenia spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sadu Rejonowego w D. G. z dnia 15 maja 2017r sygn. akt VII K 58/17 i w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych</p>

		orzeczonego na mocy powołanego wyroku, tj. o czyn z art. 177 § 2 kk w zw z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 4 kk w zw z art. 11 § 2 kk
w dniu 22 czerwca 2017r w miejscowości T. gm. C. woj. (...) zabrał w celu krótkotrwałego użycia pojazd mechaniczny w postaci motocykla m-ki (...) 100 o nr rej (...) (...) wartości 900 zł należący do A. M., tj. o czyn z art. 289 § 1 kk		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty
1a) Kierowanie motorowerem przez M. N. w stanie trzeźwości, a spożycie alkoholu dopiero po wypadku - w drodze do szpitala w M.	Wyjaśnienia oskarżonego	k. 112, 166-167
Zeznania K. N.	k. 178-179	
2a) Kierowanie motorowerem w chwili wypadku przez S. C..	Wyjaśnienia oskarżonego	k.112, 166-167
Zeznania K. N.	k. 178-179	
3a) Niedokonanie zaboru motoroweru przez M. N. (korzystanie z tego pojazdu za wiedzą i zgodą właściciela).	Wyjaśnienia oskarżonego	k. 41 akt II K 633/17, k. 166 -167 akt II K 59/17
Zeznania K. N.	k. 178-179	
1.2.OCena DOWOdów		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1,2	Zeznania S. C.	<p>Sąd w całości dał w całości wiarę zeznaniom S. C.. Były one racjonalne i przekonujące. Mając na uwadze nagły i dynamiczny charakter zdarzenia w pełni zrozumiałe jest, że twierdzenia świadka na temat okoliczności przebiegu wypadku były stosunkowo skąpe i zdawkowe. Jej wypowiedziom towarzyszył adekwatny ładunek emocjonalny, co przekonuje o ich szczerości i autentyczności.</p>
1	Zeznania I. G.	<p>Zeznania świadka miały ważne znaczenie dla poczynienia ustaleń w niniejszej sprawie - odnośnie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I wyroku. Świadek podała, że w jej obecności oskarżony spożył alkohol w postaci piwa o pojemności 0,5 l i było to zanim wsiadł na motorower razem z S. C.. Ponadto podniosła, że mógł on spożywać alkohol już wcześniej, co było widać po jego zachowaniu i wyglądzie. Zeznała także, że to oskarżony kierował pojazdem, zaś pokrzywdzona była pasażerką motoroweru – przynajmniej w momencie gdy odjeżdżali z miejsca spotkania.</p> <p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne. Były one spójne, i konsekwentne co do ważkich dla sprawy okoliczności.</p>
1	Zeznania Ł. N.	<p>Zeznania świadka z postępowania przygotowawczego były wiarygodne. Ł. N. zeznał wtedy, że tego dnia oskarżony przyjechał do niego i spożywali alkohol w postaci piwa. Wskazał, że najpierw pojechali do baru i wypili tam po jednym piwie. Oprócz tego zakupili 8 piw i pojechali na most w M., gdzie wypili po 2 piwa. Świadek zeznał, że kiedy oskarżony</p>

i pokrzywdzona zdecydowali się przejechać motorowerem, to pojazdem kierował M. N., zaś S. C. usiadła z tyłu – jako pasażer. Do miejsca, gdzie zaistniał wypadek pokonali ok. 500-700m. Dodał, że posiadał wiedzę iż oskarżony w przeszłości miał orzeczonego zakaz kierowania pojazdami, ale oskarżony twierdził, że ten zakaz już mu się skończył.

Zeznania świadka w zakresie okoliczności relevantnych dla ustalenia odpowiedzialności karnej oskarżonego były zbieżne z zeznaniami I. G.. Sąd przy tym zauważył drobne rozbieżności, jednakże dotyczą one okoliczności pobocznych, nie wpływających na ustalenie odpowiedzialności M. N. za zarzucane mu czyny. Zdaniem Sądu zeznania świadka z postępowania przygotowawczego są bardziej miarodajne niż te z postępowania sądowego. Wynika to z tego, że były one składane w dniu zdarzenia, a więc świadek pamiętał wszystko dokładnie, ale także tym, że nie miał on czasu skontaktowania się z innymi osobami, w tym z oskarżonym. Składając zeznania przed sądem Ł. N. niewątpliwie nie chciał nadmiernie obciążać oskarżonego, stąd też starał się wykazać, iż podczas składania zeznań w postępowaniu przygotowawczym był pod działaniem alkoholu i nie za bardzo wiedział, co mówi. Jednakże fakt ten został skonfrontowany z zeznaniami funkcjonariuszy policji, którzy przeprowadzali czynność przesłuchania. Z ich zeznań wynika, że świadek był komunikatywny, nie była wyczuwalna od niego woń alkoholu, stąd też nie przeprowadzili badania stanu jego trzeźwości. Wskazali, że świadek wspominał o spożyciu 2 piw około godziny 18.20,

		zaś był przesłuchiwany dopiero pomiędzy godz. 23.40 a godz. 00:05.
1,2	Zeznania A. C.	<p>Matka pokrzywdzonej posiadała na temat zdarzenia wiedzę pośrednią, uzyskaną od córki S. C.. Zeznała, że o wypadku dowiedziała się od córki, która zatelefonowała do domu, znajdując się już w szpitalu. A. C. zeznała, że gdy próbowała rozmawiać z córką o wypadku, pokrzywdzona nie pamiętała wszystkich szczegółów z nim związanych. Ponadto świadek dodała, że następnego dnia po wypadku do ich domu przyjechała matka oskarżonego, prosząc ich by „nic w tej sprawie nie robili, ponieważ M. pójdzie siedzieć”.</p> <p>Zeznania świadka były wyważone. Świadek rozgraniczała okoliczności zdarzenia, o których dowiedziała się od córki od tych, o których posiadała wiedzę bezpośrednią</p>
1,2	Zeznania J. C.	<p>J. C. nie był świadkiem wypadku. Wiedzę na jego temat czerpał od córki S. C.. Zeznał, że córka mówiła, że oskarżony zaproponował jej przejażdżkę, zaś dalszych okoliczności nie pamiętała. Podał, że w wyniku wypadku córka doznała poważnych obrażeń: usunięto jej śledzionę, miała złamana żebra i rękę, w której obecnie jeszcze znajduje się drut. Dodał, że córka ma także inne problemy ze zdrowiem. Jej stan psychiczny także uległ zmianie („córka zamyka się w sobie. Nie utrzymuje kontaktów koleżeńskich ze znajomymi”).</p> <p>Zeznania świadka sąd uznał za wiarygodne, miały pomocnicze znaczenie.</p>
1	Zeznania A. B.	Świadek zeznała o okolicznościach, o których wiedzę posiadała

		<p>w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jako funkcjonariusz policji. Wskazała, że o okolicznościach zdarzenia dowiedzieli się od Ł. N.. Jego przesłuchanie odbyło się między godziną 23.40 a godz. 00:05, był komunikatywny, wobec czego nie mieli podstaw ku temu, by przed przesłuchaniem poddać go badaniu na stan trzeźwości. Z jego wypowiedzi wynikało, że dwa piwa miał wypić około godz. 18:20.</p> <p>Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by zeznania świadka poddawać w wątpliwość</p>
1	Zeznania P. G.	<p>Zeznania policjanta P. G. uzupełniają się wzajemnie z zeznaniami A. B.. Świadek wskazał, że po tym jak otrzymali wiadomość, że zdarzenie będzie zakwalifikowane jako wypadek, bowiem pokrzywdzona ma poważne obrażenia, postanowili przesłuchać świadka Ł. N.. Wskazał, że od w/ w otrzymali informację, kto kierował pojazdem oraz ustalili, że kierujący wcześniej spożywał alkohol.</p> <p>Zeznania te sąd uznał za w pełni wiarygodne, gdyż policjant nie miał żadnego interesu, by relacjonować fakty w sposób odmienny od rzeczywistego ich przebiegu</p>
1	Opinia toksykologiczno-sądowa pisemna i uzupełniająca ustna	<p>Kluczowe dla ustalenia tego, czy oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu w czasie, gdy kierował motorowerem bezpośrednio przed zaistnieniem wypadku (około godz. 20.00-20.30) była opinia toksykologiczno – sądowa. Biegły R. C. zwrócił przede wszystkim uwagę na fakt, iż w dokumentacji medycznej brak jest wskazania godziny, o której od oskarżonego została pobrana</p>

krw do badania. Jednocześnie zauważył, że krew do badań była pobierana od oskarżonego jednokrotnie (przy przyjęciu w szpitalu), wobec czego można przyjąć, że również przy tej okazji wykonano badanie na zawartość alkoholu. Z uwagi na dysponowanie tylko jednym wynikiem badania trzeźwości oskarżonego, który wynosił 3 promile alkoholu, biegły nie mógł zdefiniować fazy alkochemii. Nie było także warunków do wykonywania rachunku retrospektywnego. Biegły, wykonał natomiast szereg obliczeń prospektywnych, analizując różne warianty spożycia alkoholu przez oskarżonego (zarówno w zakresie czasu spożycia, ilości oraz rodzaju alkoholu tj. wódki/piwa) pod kątem ich zgodności z rzeczywistym wynikiem badania stanu trzeźwości oskarżonego. Brał pod uwagę zarówno wyjaśnienia samego oskarżonego, jak również zeznania świadków, którzy mówili o spożywaniu alkoholu przez oskarżonego.

Odnosząc się do wersji oskarżonego, który wyjaśnił że około godz. 14.00 wypił jedno piwo, a następnie 0,5 litra wódki już po wypadku - w drodze do szpitala w M. w bliżej nieustalonym czasie pomiędzy godz. 20.30 a 22.00 biegły kategorycznie wykluczył, by stężenie alkoholu (3 promile), jakie stwierdzono u oskarżonego w szpitalu mogło pochodzić ze spożycia alkoholu w takim wariantcie. Biegły wyliczył, że spożycie takiej ilości alkoholu na pusty żołądek doprowadziłoby do maksymalnego stężenia na poziomie 2,6 promila około godz. 21.00 - 22.30. Z wniosków w/ w opinii wynika, że najbardziej zbliżony wynik do faktycznego stężenia daje wariant, wynikający

z „połączenia” zeznań Ł. N. i wyjaśnień oskarżonego, czyli wypicie przez oskarżonego jednego piwa o godz.14.00, jednego piwa o godz. 18.30, dwóch piw około godz. 19.10-20.00 oraz 0,5 litra wódki w drodze do szpitala w bliżej nieustalonym czasie pomiędzy godz. 20.30 a 22.00. Taka ilość alkoholu spożyta na pusty żołądek doprowadziłoby do maksymalnego stężenia na poziomie 3,36 promila około godz. 21.00 - 22.30, co dobrze koreluje z rzeczywistym wynikiem na poziomie 3 promili. Biegły wyliczył też, że jeśli wyeliminujemy z tej wersji spożycie 0,5 litra wódki (jako „nadpite” już po zaistnieniu wypadku), to uznać należy, że w chwili kierowania motorowerem około godz. 20.00-20.30 oskarżony i tak znajdował się w stanie nietrzeźwości na poziomie nie niższym niż 0,8 promila alkoholu etylowego we krwi.

Sąd podzielił opinie R. C. (zarówno pisemną jak i ustną), bowiem zostały one sporządzone rzetelnie, zgodnie z wymogami prawa, a wnioski z nich wypływające wynikają z wiedzy specjalistycznej jej autora. Podkreślenia wymaga, że biegły rzeczowo i obszernie odniósł się do zastrzeżeń opinii wskazanych przez obrońcę oskarżonego, które to zastrzeżenia w żaden sposób nie podważyły, ani też nie zmieniły wniosków sformułowanych przez biegłego. Wobec powyższego Sąd uznał wnioski opinii za w pełni miarodajne.

4

Zeznania A. M.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Świadek zaprzeczył, by pożyczał motocykl oskarżonemu od czasu, gdy dowiedział się od jego matki (w kwietniu 2017 roku), że M. N. posiada zakaz prowadzenia

		<p>pojazdów mechanicznych i jest uzależniony od alkoholu. Podniósł, że zorientował się, że M. N. wszedł w posiadanie jego motocykla, gdy został poinformowany przez matkę oskarżonego, że M. N. miał wypadek na skuterze, a następnie otrzymał postanowienie z Komisariatu Policji w S., że w wypadku uczestniczył skuter stanowiący jego własność. Zeznania świadka były spójne i konsekwentne.</p>
4	Umowa sprzedaży motocykla wraz z kserokopią dokumentów	Dowód nie budzi wątpliwości, co do rzetelności.
1	Protokół oględzin pojazdu	Dowód nie budził wątpliwości, co do rzetelności przeprowadzenia czynności i prawidłowości sporządzenia.
1	Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego	Dowód nie budził wątpliwości, co do rzetelności przeprowadzenia czynności i prawidłowości sporządzenia.
1	Dokumentacja fotograficzna	Dowód sporządzony rzetelnie.
1	Szkic sytuacyjny miejsca wypadku drogowego	Dowód nie budził wątpliwości, co do prawidłowości sporządzenia.
1	Pismo z Szpitalu (...) w K.	Dowód sporządzony rzetelnie. Z pisma wynika, iż oskarżony został przyjęty do Szpitala (...) w K. ze szpitala w M., a w dokumentacji widniał zapis „kierowca pijany”.
1	Opinia nr (...) z badań wypadków drogowych biegłego S. K.	Z opinii wynika, że w motocyklu marki (...) 100 o nr rej. (...) (...) stwierdzono liczne nieprawidłowości, w tym w układzie hamulcowym oraz jezdnym tylnego koła. Biegły wskazał, że przy takim stanie technicznym tych układów, pojazd nie powinien być eksploatowany i nie można

		<p>wykluczyć, że mogło mieć to wpływ na powstanie i przebieg zdarzenia. Badania pozostałych układów w/w pojazdu nie wykazały występowania uszkodzeń, które wskazywałyby na to, aby ich stan techniczny mógł mieć wpływ na powstanie i przebieg przedmiotowego zdarzenia.</p> <p>Sąd podzielił wnioski w/w opinii i przyjął je za podstawę ustaleń czynionych w sprawie. Jest ona jasna, rzetelna, zgodna z wymogami prawa.</p>
1	Dokumentacja medyczna oskarżonego	<p>Dowód nie budzi wątpliwości co do rzetelności. Z dokumentacji wynika, iż oskarżony będąc przyjęty w Szpitalu (...) w K. był „pijany”. Z badań krwi wynika, że zawartość alkoholu w krwi oskarżonego wynosiła 3 promile.</p>
1	Opinia biegłego z zakresu eksploatacji pojazdów samochodowych i ruchu drogowego biegłego T. S.	<p>Z opinii biegłego wynika, że bezpośrednią przyczyną zaistnienia wypadku było niezachowanie należytej ostrożności przez M. N. podczas poruszania się skuterem po łuku drogi. Biegły opiniował, że oskarżony użytkował skuter nie spełniający norm dopuszczenia do ruchu drogowego z uwagi na niesprawny układ hamulca tylnego koła oraz całkowite zużycie bieżnika opony tylnego koła. Nadto, biegły wskazał, że zachowanie kierującego skuterem było niezgodne z zasadami kierowania pojazdami mechanicznymi określonymi w prawie o ruchu drogowym, gdyż M. N. kierował skuterem w stanie nietrzeźwości, nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami, bowiem posiadał sądowy zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nadto, nie dostosował prędkości poruszania się do stanu w jakim się znajdował oraz swoich umiejętności kierowania</p>

		<p>pojazdami jednośladowymi. Biegły T. S. w sposób kompleksowy, a nadto niezwykle dokładny dokonał analizy zaistniałego zdarzenia. Biegły dokonał szerokiej analizy sytuacji wypadkowej, podejmując próbę ustalenia bezpośredniej przyczyny wypadku, oraz omówienia zachowania kierującego pod kątem naruszenia przepisów ruchu drogowego, oraz możliwości uniknięcia wypadku.</p>
1	Protokół oględzin miejsca wraz z materiałem podglądowym	Dowód nie budził wątpliwości, co do rzetelności przeprowadzenia czynności i prawidłowości sporządzenia.
2	Dokumentacja medyczna pokrzywdzonej	Dowód rzetelny.
2	Opinia sądowo-lekarska pisemna, opinia uzupełniająca (pisemna i ustna) biegłego L. K.	<p>Pozytywnie należało ocenić opinię biegłego z zakresu medycyny L. K.. Biegły rzeczowo i przekonująco uzasadnił wnioski swej opinii wskazując, które obrażenia doznane przez S. C. i z jakich przyczyn, skutkowały chorobą realnie zagrażającą jej życiu. Biegły podkreślił, że opiniował w oparciu o pełną dokumentację medyczną, wytworzoną w trakcie procesu leczenia szpitalnego pokrzywdzonej. Biegły czytelnie i rzeczowo opisał mechanizm powstania u pokrzywdzonej obrażeń ciała w postaci urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnej, stłuczenia płuca lewego, złamania żeber VII-IX po stronie lewej i żebra XII po stronie prawej oraz złamania obu kości przedramienia lewego, które to właśnie obrażenia stanowiły chorobę realnie zagrażającą jej życiu.</p>

		Sąd podzielił wnioski w/w opinii i przyjął je za podstawę ustaleń czynionych w sprawie.
3.5	Karta karna	Dowód niesporny
3	Odpisy wyroków	Dowód niesporny
5	Opinia sądowo-psychiatryczna	W ocenie Sądu opinia sądowo-psychiatryczna jest w pełni wiarygodnym dowodem. Została sporządzona po uprzednim przebadaniu oskarżonego, a wnioski z niej wypływające wynikają z wiedzy specjalistycznej jej autorów. Biegli na podstawie studium akt sprawy oraz ambulatoryjnego badania sądowo-psychiatrycznego i psychologicznego oskarżonego stwierdzili, że M. N. w czasie zarzucanych mu czynów miał on w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli stwierdzili natomiast u oskarżonego zespół zależności alkoholowej.

2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1a	Wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony całość swej obrony oparł na wykazaniu, podczas kierowania motocyklem 22 czerwca 2017r, kiedy	

wyruszył na przejażdżkę z S. C., był trzeźwy, zaś alkohol obecny w jego krwi podczas badania w szpitalu musiał pochodzić stąd, że po już po zaistnieniu wypadku (w drodze z M. do szpitala w M.) wypił pół litra wódki, którą to wódkę miał w kurtce. Powyższym wyjaśnieniom oskarżonego sąd nie dał wiary, ponieważ były one jednoznacznie sprzeczne z opinią toksykologiczno-sądową. Ponadto nie znalazły potwierdzenia w zeznaniach świadków I. G., Ł. N. i S. C.. I tak: I. G. zeznała, że w jej obecności oskarżony przed wypadkiem wypił piwo o pojemności 0,5 l. Nadmieniła przy tym, że M. N. musiał uprzednio także spożywać alkohol, aczkolwiek tego nie widziała. Wyjaśniła, że na uprzednie spożycie alkoholu przez oskarżonego wskazywało jego zachowanie i wygląd („on miał dziwne oczy, wyglądał się. To zachowanie, które odbiegało od jego normalnego zachowania”) Kolejno, świadek Ł. N. wskazał, że w jego obecności oskarżony przed wypadkiem wypił dwa piwa o pojemności 0,5 litra. Wreszcie S. C. zeznała, że nie pamięta, aby podczas podróży do szpitala oskarżony spożywał alkohol, natomiast pamięta, że palił papierosy. Wyjaśnienia

oskarżonego były sprzeczne nie tylko z zeznaniami w/w osób. Rozmijają się nawet z zeznaniami jego matki, która starała się wykazać że w samochodzie, którym jechali do szpitala znajdowała się torba z zakupami, a w niej butelka wódki, po którą sięgnął oskarżony. Tymczasem oskarżony utrzymywał, że butelkę wódki, którą wypił w drodze do szpitala, miał w kurtce jeszcze przed wypadkiem. To twierdzenie wydaje się wręcz absurdalne, bowiem nie sposób wyobrazić sobie, że podczas wypadku, który miał tak poważne następstwa zarówno dla oskarżonego, jak i pokrzywdzonej, nie uległa uszkodzeniu szklana butelka, którą oskarżony miał mieć w kurtce. Powyższe zdaniem Sądu w pełni uzasadnia konstatację, że M. N. świadomie zdecydował się kierować pojazdem wiedząc, że jest nietrzeźwy. Nie ma przy tym znaczenia w jakim zakresie oskarżony mijał się w swych wyjaśnieniach z prawdą. Relevantnym jest jedynie fakt, że w czasie zdarzenia był nietrzeźwy i miał świadomość tego stanu rzeczy, zaś wskazanie, że alkohol spożywał jedynie w drodze do szpitala stanowi przyjętą przez niego linię obrony,

		zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.	
2a	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że w czasie wypadku to nie on kierował pojazdem, tylko pokrzywdzona S. C.. Po pierwsze wskazać należy, że S. C. zaprzeczyła, aby miała kierować motorowerem. Również I. G. i M. N. zeznali, że kiedy oskarżony i pokrzywdzona odjeżdżali motorem, to kierował nim M. N.. I. G. dodała, że nie widziała co się działo dalej, gdyż po przejechaniu ok. 100 m był zakręt i straciła ich z oczu. Zaznaczyła, że oskarżony po wypadku nie wspominał, aby to pokrzywdzona miała kierować motorem.</p> <p>Oceniając wyjaśnienia oskarżonego dot. osoby kierującej pojazdem zauważyć należy, iż M. N. w tym zakresie nie używał kategoriycznych stwierdzeń, natomiast kilkakrotnie użył sformułowania „wydaje mi się...”. Nie przekonała sądu argumentacja oskarżonego, że nie wszystko dobrze pamięta, ponieważ podczas wypadku uderzył się w głowę, bo np. doskonale pamiętał, że w drodze do szpitala pił wódkę. Poza tym nie sposób znaleźć racjonalnego powodu, dla którego będąc przesłuchiwanym w</p>	

		<p>postępowaniu przygotowawczym miałby zataić ten fakt, mający przecież oczywiście korzystną dla niego wymowę, korzystając z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień. Zasady doświadczenia życiowego przekonują, że sprawca przestępstwa nie ukrywa okoliczności łagodzących zakres jego odpowiedzialności, ani też o nich nie zapomina. Tymczasem oskarżony aż do czasu rozprawy sądowej nie przywoływał wskazanego faktu. W ocenie Sądu, wersja zdarzenia, którą M. N. podał na rozprawie, stanowi jedynie przejaw przyjętej przez niego linii obrony.</p>	
3a	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego, co do czynu przypisanego mu w pkt II wyroku. Zauważyć należy, iż zarówno I. G. jak i Ł. N. wskazywali, że przed wypadkiem oskarżony jeździł motorowerem, ale wiedzę, w jaki sposób wszedł w posiadanie tego pojazdu czerpali od oskarżonego, a informacje, jakie podawał w tym zakresie nie były spójne. I. G. wskazała, że oskarżony miał jej powiedzieć, że motorower zakupił od innej osoby, natomiast Ł. N. podał, że jemu powiedział, że ten motorower pożyczył mu szef, aby dojeżdżał</p>	

		do pracy. Dodał, że korzystał z tego skutera od około miesiąca przed wypadkiem. Z kolei sam pokrzywdzony A. M. stanowczo zaprzeczył, aby miał zezwolić oskarżonemu na korzystanie ze skutera.	
1a 2a 3a	Zeznania K. N.	Matka oskarżonego złożyła na rozprawie zeznania, w których starała się potwierdzić wersję podaną przez oskarżonego. Podała, że w drodze do szpitala w M. oskarżony odczuwał tak silny ból, że sięgnął po znajdującą się w torbie z zakupami butelkę wódki o poj. 0,7 litra i pomimo jej protestów zaczął pić tę wódkę. Stwierdziła ponadto, że pokrzywdzona przyznała się, że to ona kierowała skuterem w chwili wypadku. K. N. utrzymywała także, że właściciel skutera – A. M. – chociaż wiedział, że oskarżony ma prawomocnie orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów- zezwolił mu, by korzystał z tego pojazdu i dojeżdżał nim do pracy. Powyższe zeznania K. N. nie zyskały zaufania sądu. Podobnie jak w przypadku oskarżonego niezrozumiałe jest, że K. N., będąc przesłuchiwaną w postępowaniu przygotowawczym skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań i nie poinformowała prowadzącego śledztwo	

ani o tym, że to nie jej syn był sprawcą wypadku, bo skuterem kierowała S. C., ani o tym, w celu uśmierzenia bólu w drodze do szpitala spożywał wódkę. Przecież te informacje mogły całkowicie zmienić optykę postępowania przygotowawczego.

Ponadto przypomnieć należy, iż matka pokrzywdzonej zeznała, że następnego dnia po wypadku skontaktowała się z nimi K. N., która prosiła, by nic nie robili w sprawie wypadku, bo w przeciwnym wypadku jej syn trafi do więzienia. Oczywistym dla sądu jest, że gdyby S. C. kierowała motowerem i doprowadziła do wypadku, to matka oskarżonego nie dzwoniłaby do jej rodziców z taką prośbą, a raczej z pretensjami, że wskutek jej zachowania zdrowie M. N. zostało wystawione na szwank. To utwierdza sąd w przekonaniu, że K. N. doskonale wiedziała, że to nie S. C., lecz jej syn spowodował wypadek i starała się go uchronić przed konsekwencjami prawnymi. Te same pobudki kierowały nią, kiedy przed sądem składała zeznania, potwierdzające wersję wydarzeń, jaką przedstawił oskarżony

	Zeznania Ł. N.	W zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt II wyroku, Ł. N. i I. G. bazowali jedynie na tym, co zasłyszeli od samego oskarżonego. Jednocześnie zauważyć należy, iż każdej z tych osób M. N. podał inne okoliczności wejścia w posiadanie skutera tzn. Ł. N. powiedział, że skuter został mu pożyczony przez szefa, zaś I. G. - że skuter ten został przez niego zakupiony. Z uwagi na te rozbieżności, jak również ewidentną sprzeczność z zeznaniami pokrzywdzonego, sąd uznał, że zeznania te nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych.	
Zeznania I. G.			
	Zeznania A. K.	Świadek w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I nie posiadał żadnej wiedzy, natomiast w zakresie czynu z pkt II wskazał, że widział oskarżonego jeżdżącego skuterem, jednakże nie wie do kogo należał ten skuter, ani czy to był ten sam skuter, na którym oskarżony miał wypadek .	
	Zeznania K. G.	Odnośnie czynu z pkt I świadek nie posiadał żadnej wiedzy, natomiast w zakresie czynu z pkt II podał jedynie, że oskarżony dojeżdżał	

		skuterem do pracy, jednakże nie wie czy skuter ten stanowił jego własność, czy też został przez kogoś użyczony.	
	Zeznania Z. G.	Świadek nie posiadał żadnej wiedzy odnośnie okoliczności dotyczących niniejszego postępowania.	
	Zeznania K. W.	Zeznania świadka nie przyczyniły się do poczynienia ustaleń w sprawie. Świadek wskazała, że na prośbę matki oskarżonego zawiozła oskarżonego i pokrzywdzoną do szpitala. Podczas jazdy nie zwracała uwagi na przewożone osoby i nie była w stanie wypowiedzieć się, czy oskarżony spożywał w samochodzie alkohol, ani czy czuć było od niego woń alkoholu.	
1.3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	M. N.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 289 § 1 k. k., podlega karze, kto zabiera			

w celu krótkotrwałego użycia cudzy pojazd mechaniczny. Nie ulegało wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego polegało na zaborze pojazdu mechanicznego.

Oskarżony wsiadł na skuter należącego do A. M. i odjechał nim, choć wiedział, że stanowi on mienie cudze i że nie ma uprawnienia do korzystania z tego pojazdu. A. M. nie wyraził zgody na korzystanie z tego pojazdu przez oskarżonego – co więcej, oskarżony nawet nie zapytał o możliwość udostępnienia mu rzeczonoego pojazdu. Zabór skutera został dokonany wobec tego bez wiedzy pokrzywdzonego. Oskarżony podjął przy tym decyzję o krótkotrwałym użyciu przedmiotowego pojazdu. Oskarżony musiał zdawał sobie sprawę, iż korzystał z niego bez zgody i wiedzy właściciela, co z kolei wymuszało jego zwrot w najbliższym czasie, celem uniknięcia konfrontacji z pokrzywdzonym.

Powyższe zachowanie M. N. wypełniało więc znamiona z art. 289 § 1 k.k.

#	3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	<i>I</i>	M. N.
---	---	----------	-------

<p>Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>W pierwszej kolejności zauważyć należy, że oskarżonemu zarzucono w akcie oskarżenia dwa odrębne czyny, pierwszy - z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.(pkt I aktu oskarżenia w aktach II K 596/17), drugi zaś - z art. 178a § 4 k.k.</p> <p>Jednakże, zdaniem Sądu analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że M. N. w istocie dopuścił się jednego czynu. Przekonuje o tym zawartość miejscowa i czasowa ocenianego zdarzenia. Oskarżony, znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził pojazd w miejscowości M. i po przejechaniu zaledwie kilkuset metrów doprowadził do tragicznego w skutkach wypadku. Całe zdarzenie (począwszy od momentu, kiedy wsiadł na motorower do momentu feralnego zakończenia jazdy) trwało kilkadziesiąt sekund, a stan nietrzeźwości oskarżonego pozostawał w związku przyczynowo-skutkowym z zaistniałym wypadkiem, co wynika wprost z niekwestionowanej opinii biegłego T. S.. W tym stanie rzeczy dzielenie zachowania oskarżonego na dwa czyny podlegające odrębnej</p>	

ocenie prawnokarnej byłoby zabiegiem sztucznym i nie przystającym do realiów rozpoznawanej sprawy.

Skoro zatem oskarżony, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości umyślnie naruszając zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym spowodował wypadek, w wyniku którego S. C. doznała rozległych obrażeń ciała, to też jego czyn należało zakwalifikować jako jedno przestępstwo kwalifikowane z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. , art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Taka kwalifikacja oddaje bowiem w pełni rozmiar bezprawia kryminalnego jakiego dopuścił się oskarżony.

Wobec powyższego sąd dokonał zmiany opisu oraz kwalifikacji prawnej i uznał M. N. za winnego tego, że w dniu 22 czerwca 2017r w M. gm. S. woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że będąc w

stanie nietrzeźwości (na poziomie nie niższym niż 0,8 promila alkoholu etylowego we krwi) i prowadząc w ruchu lądowym motorower marki Y. (...) o nr rej (...) (...) nie spełniający norm dopuszczenia do ruchu drogowego z niesprawnym układem hamulca tylnego oraz całkowicie zużytym bieżnikiem opony tylnego koła, nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych oraz własnych umiejętności kierowania, w wyniku czego na łuku drogi utracił kontrolę nad torem jazdy kierowanego przez siebie motoroweru, zjechał na lewą stronę jezdni i uderzył w barierkę mostu, w wyniku czego pasażerka motoroweru S. C. doznała obrażeń ciała w postaci urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnej, stłuczenia płuca lewego, złamania żeber VII-IX po stronie lewej i żebra XII po stronie prawej oraz złamania obu kości przedramienia lewego, które to obrażenia spowodowały chorobę realnie zagrażającą życiu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sadu Rejonowego w D. G.z dnia 15 maja 2017r sygn.

<p>akt VII K 58/17 i w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego na mocy powołanego wyroku.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>3. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

		do przypisanego czynu	
	1		<p>Stopień zawinienia przez oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu jest pełny. Mając możliwość dania posłuchu sankcjonującej normie prawnej oskarżony świadomie wybrał zachowanie w tę normę godzące, a przy tym nie zachodziły okoliczności ograniczające czy wyłączające swobodę jego postępowania.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości przypisanego w pkt I M. N. czynu jest bardzo wysoki. Działał on bowiem umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Swoim zachowaniem godził w istotne społecznie chronione prawa dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji oraz życie i zdrowie ludzkie. Oczywistym jest, że sprawność psychomotoryczna nietrzeźwego uczestnika ruchu jest radykalnie obniżona, a jego reakcje często nieprzewidywalne. Tak też było w przedmiotowej sprawie. Oskarżony bowiem realnie zagroził życiu innych uczestników ruchu a zwłaszcza osoby z nim podróżującej. Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu miało charakter umyślny i pozostawało w związku ze stanem nietrzeźwości, w jaki się wprawił. Oskarżony</p>

wykazał lekceważenie nie tylko dla sankcjonującej normy prawnej, ale też dla zdrowia i życia ludzkiego oraz okazując brak poszanowania dla społecznych wysiłków poprawy bezpieczeństwa na drogach, przejawiających się w licznych medialnych kampaniach i apelach zmierzających do wyeliminowania z uczestnictwa ruchu nietrzeźwych kierujących. Jako osoba, która wchodziła już uprzednio w konflikt z prawem, w tym zwłaszcza w zakresie uprzedniego popełnienia przez oskarżonego czynu z art. 178a § 1 k.k., M. N. doskonale musiał zdawać sobie sprawę z możliwych prawnych konsekwencji i skutków kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, a pomimo to świadomie i rozmyślnie działanie takie podjął, doprowadzając tym samym do wypadku w którym rozległe obrażenia ciała doznała S. C.. Stąd też jako okoliczność obciążającą sąd przyjął bardzo poważne skutki dla życia i zdrowia pokrzywdzonej wynikające z przestępstwa popełnionego przez oskarżonego, a zwłaszcza częściowo nieodwracalne skutki dla zdrowia pokrzywdzonej.

Mając na względzie powyższe, Sąd za przypisany oskarżonemu

			<p>w pkt I czyn wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Kara ta jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.</p>
	2		<p>Czyn przypisany oskarżonego M. N. uznać należy za zawiniony. Oskarżony miał świadomość, iż motorower marki Y. (...) o nr rej. (...) (...) stanowi własność A. M.. Wiedział, gdzie przechowywany jest pojazd, bowiem wcześniej był u pokrzywdzonego w garażu. Oskarżony zdawał sobie sprawę, iż nie została mu udzielona zgoda na korzystanie z tego pojazdu. Ponadto, zważywszy na brak uprawnień do kierowania pojazdami wobec orzeczonego dożywotnie zakazu prowadzenia pojazdów, wiedział, iż taka zgoda w ogóle nie zostałaby mu wyrażona. Mimo to oskarżony podjął decyzję o zaborze przedmiotowego motoroweru. Działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego M. N. Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k. k. Dobrem chronionym omawianym występkiem</p>

			<p>jest zarówno własność, jak i samo posiadanie pojazdu mechanicznego. Oskarżony dokonał zaboru pojazdu (motoroweru) o wartości 900 zł, co stanowiło w rezultacie rozmiar grożącej pokrzywdzonemu szkody. Motywacja sprawcy była błaha, albowiem wyrażała się jedynie w chęci bezcelowego skorzystania z cudzego pojazdu. Mając na uwadze powyższe, uznać należało, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny. Mając na względzie powyższe, Sąd za przypisany oskarżonemu czyn w pkt II wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.</p>
	<p>3</p>		<p>Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył orzeczone kary jednostkowe i tytułem kary łącznej wymierzył oskarżonemu karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Stosując zasadę częściowej absorpcji łączonych kar, Sąd miał na względzie zbieżność czasową popełnionych przestępstw. Pełnej absorpcji sprzeciwiały się</p>

			poważne skutki czynu przypisanego w punkcie I wyroku.
	4		<p>Na podstawie art. 42 § 3 kk –w związku ze skazaniem za czyn z pkt I- Sąd orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Treść tego przepisu wskazuje jasno, że zasadą jest orzekanie wobec sprawcy popełniającego w stanie nietrzeźwości przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia mechanicznych <u>dożywotnio</u>. Jednym odstępstwem od tej zasady jest ustalenie, że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, przy czym w realiach przedmiotowej sprawy nie sposób wskazać owych szczególnych okoliczności, zwłaszcza, że oskarżony zdecydował prowadzić pojazd mechaniczny pomimo obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Postawa oskarżonego wskazuje, że winien być pozbawiony możliwości jakiegokolwiek czynnego udziału w ruchu lądowym.</p>
	5		<p>Ponadto, na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne na</p>

			<p>rzec Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych. W sytuacji popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. jest to najniższa kwota, jaką sąd mógł orzec.</p>
	6		<p>Na podstawie art. 46 § 2 k.k. Sąd orzekł na rzecz S. C. nawiązkę w wysokości 15.000 złotych, o której zasądzenie w takiej właśnie wysokości wnioskowała oskarżycielka posiłkowa i jej pełnomocnik. Zdaniem sądu kwota ta będzie rekompensatą dla pokrzywdzonej, mieszczącą się w możliwościach zarobkowych oskarżonego. Sąd wziął pod uwagę rozległe obrażenia ciała jakich doznała S. C., co wiązało się z bardzo poważnymi skutkami dla życia i zdrowia pokrzywdzonej wynikające z przestępstwa popełnionego przez oskarżonego, a zwłaszcza częściowo nieodwracalne skutki dla zdrowia pokrzywdzonej.</p>
<p>4. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Okoliczność, czy pokrzywdzona S. C. podczas zdarzenia znajdowała się pod wpływem alkoholu, nie ma znaczenia dla ustalenia odpowiedzialności karnej oskarżonego, za zarzucany mu w pkt I i II aktu oskarżenia czyn.</p>		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7	Na podstawie art. 627 kpk w zw z § 11 ust.1 pkt 2, ust. 2 pkt 3, § 17 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z późn. zm.) zasądzono od oskarżonego M. N.	

	<p>na rzecz oskarżycielki posiłkowej S. C. kwotę 3552,04 zł tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego.</p> <p>Na kwotę 3552,04 zł złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 600 zł – za reprezentację pokrzywdzonej w śledztwie - 840 zł (stawka podstawowa, wynikająca z w/w rozporządzenia) (12.03.2018) - 1176 zł (20% stawki podstawowej za każdy kolejny termin rozprawy) - 936, 04 zł (koszty dojazdu pełnomocnika z K. na 7 terminów rozpraw – wg złożonego spisu) 	
<p>8</p>	<p>Mając na względzie sytuację materialną oskarżonego, Sąd zwolnił M. N. w całości od kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa. Oskarżony w trakcie postępowania odbywał karę z innego wyroku i dopiero od niedawna przebywa na wolności. Dla sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony może mieć problemy ze znalezieniem pracy, stąd też obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, nawiązka na rzecz</p>	

	pokrzywdzonej oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pokrzywdzonej będą dla niego wystarczającą dolegliwością finansową .
1.1Podpis	